

باقي است . f. 83^b (A ایمیل ، B ایمیل ، C ایمیل ، D ایمیل ظ) ، - خان سلطان دختر محمد خوارزمشاه بعد صباغنی درآمد در ایمیل f. 93^b - ممکن است مابین f. 132^b که ورق اول جلد سوم جهانگشا است و f. 141^b آنی مواضعی افتاده باشدچه بعد از پنج سال دوباره شروع باینجای جهانگشا نمودم . - جماعتی از مخالفان منکوقا آن «در حدود ایمیل و قیالیغ» بودند و منکوقا آن قشونی در آن حدود فرستاد برای گرفتاری آنها . f. 141^b .

|| ایمیل A (B اسل ، D ، اینسل ، E ایتل ، D ایمیل) .

«وباتو در مخیم خویش کسی در حدود اینسل داشت مقام فرمود و شهری بنانهاد که آنرا سرای میخوانند» f. 60^b = 137 . درینجا یقین است که مقصود ازین کلمه ایمیل که موضوعی است نزدیک قیالیغ در ترکستان شرقی و همیشه در ردیف قیالیغ ذکر میشود نیست بلکه بطورقطع و یقین مقصود نهرولگاست و قریب بیقین است که خبط این کلمه ایتیل است با تاء ، نه بامیم .

۱- بدلیل آنکه شهر سرای را که با توبا نمود در کنارولگاست (رجوع بنفسه شود منکه آلمانی) .

۲- بدلیل نسخ E,D,B که هیأت اسل دارد بجای اینسل و E صریح تو است چه نقطه تاء را نیز دارد منتهی نقطه پاء دوم را ندارد و نقط حروف چندان اهمیتی ندارد وجوداً و عدماً .

۳- بدلیل آنکه صریحاً در نقشه های متعدده از جمله نقشه آلمانی شود منکه (و نقشه تاریخ دسن ظاهرآ) اسم ولگا را ایتیل نوشته اند و بعد ازین معانی دیگر جای شبیه نمیماند که در اینجا باید ایتیل باشد و اموفق . - C,A ایمیل ، D ایتیل ، E ایدیل ، ظ ایتیل ، ظ ایتیل ، ص 304 = 304^a f. 134 مکرر .

الایناس قبل الاباس :

رجوع کنید بدفتر نمره ۱ ص ۱۱ ، دفتر نمره ۲ ص آخر ، دفتر نمره ۴ ص ۵ ، و مجمع الامثال در باب الف .

این اصن و جز این نیست :

«مصطفی علیه السلام» [در جواب رسول باذان حاکم یعنی از جانب ایرانیان] گفت ایست و جز این نیست (تاریخ بیهق^۲ ۸۱)، حالا باید رجوع کرد که این عبارت ترجمه چه عبارت عربی بوده است،

اینال جوق (یا اینال حق) :

از اقارب مادر سلطان محمد خوارزمشاه ترکان خاتون که حاکم شورا اذر اربود و جماعت تجاری که از جانب چنگیز خان با ترا رآمدند بکشت و اموال ایشان را تصرف نمود و سبب ظاهري خروج چنگیز خان یعنی بهانه او همین فقره بوده است و لقب اینال جوق غایر خان (۹) بوده است. ص ۳۸.

اینانچ :

سه اینانچ بوده‌اند که نباید آنها را بیکدیگر اشتباه نمود؛ یکی اینانچ والی ری که در سنّه ۴۶۵ بدست یا بتحریک ایلدگز کشته شد و عماد کاتب از این اینانچ همیشه به «اینانچ» بدون نون تعبیر می‌کند.

و دیگر دختر او اینانچ خاتون (که زبدة التواریخ این دختر را هم همه جا یا غالباً اینانچ خالی مینامد بدون قید خاتون) که زن اتابک جهان پهلوان و مادر دو پسر او قتلع اینانچ محمود و امیران عمر بوده است (زبدة التواریخ ۱۷۲ ۱۸۲ راهه الصدور ۳۳۶).

و دیگری همین قتلع اینانچ محمود نواده دختری اینانچ والی ری مذکور و پسر اتابک محمد جهان پهلوان بن ایلدگز که مادرش اینانچ خاتون مذکور بلافاصله قبل بوده است که زبدة التواریخ غالباً اورا اینانچ محمود مینامد ولی سایر کتب تواریخ اغلب اورا بلفظ «قتلع اینانچ» بدون علاوه «محمود» بخوانند و مینویسند، و همین قتلع اینانچ است که قاتل طغرل اخیر آخرين سلجوقیه بوده است یعنی قاتل مخدوم و ولی النعم خود و آباء و اجداد خود، - این قتلع اینانچ در اوایل ۵۹۲ بدست خوارزمیان بتحریک دختر سلطان طغرل اخیر سلجوقی که زن یونس خان بن تکش خوارزمشاه بود و با

خوارزمیان موافعه نهاده بود که قصاص خون پدر از او باز خواهند کشته شد و مانند گوسفند او را سر بریدند و جسد او را فخر الدین سور خربشه بهمدان فرمیستاد و آنجا در ماه جمادی الآخرة ۹۲هـ اورا دفن کردند. (راحة الصدور ۳۸۰-۳۰۱)

ابنائج خاتون:

بنت اینائج والی ری و زن اتابک جهان پهلوان محمد بن ایلد گز^(۱) که پس از فوت او در حال نکاح برادرش قزل ارسلان وسپس پس از کشته شدن او در حال نکاح طغل آخرین سلجوقیان درآمد و بعکم این اخیر کشته شد و چنانکه معلوم است نام این زن را در تاریخ گزیده و این اسفندیار و حبیب السیر چیزی مانند قتیبه خاتون نوشته‌اند. و من تا کنون نتوانسته بودم صحیح آنرا حدس بزنم چه واضح است که قتیبه اسم عربی است و از اسمی رجال است و یک دختری از امراء ترک این اسم ممکن نیست داده شود. در لب التواریخ صریحاً و اخوه مکر رأ قتلبه خاتون نوشته است که قطعاً همین صحیح است و مخفف قتلوبه، قتلوابه، قتلغابه است بدون هیچ شک و شبہ فالحمد لله علی ما وفقنا لکشف هذه المعضلة، مادر دو پسر دیگر اتابک جهان پهلوان یعنی اتابک ابو بکر و اتابک اوزبک هر کدام ام ولدی علی‌حده بود (تاریخ سید صدر الدین مذکور یعنی زبدۃ التواریخ ورق ۹۷^b).

|| رجوع به فهرست راحة الصدور و حواله که ما آنجا داده‌ایم .

اینائج والی ری:

قتل اینائج والی ری که بیش از هزار دفعه ذکرش در تواریخ سلجوقیه از ابن الاشر و راحة الصدور وزبدۃ التواریخ وغیره وغیره در هر صفحه <ای> می‌آید بدانست یا بتحریک اتابک شمس الدین ایلد گز در سنّة ۴۶۵ رقله طبرک ری (ابن الاشر ۱۵۶:۱۱) و این شخص پدر اینائج خاتون زن شهشون خواره معروف است که ابتدا زن جهان

— و مادر دو پسر او: قتلاغ اینائج و میرمیران [و کذا ایضاً فی تاریخ ابن اسفندیار امیر امیران، در راحة الصدور نام این پسر را عجالة نیافتیم، امیر امیران عمر (زبدۃ التواریخ ۱۰۶)] کما فی حبیب السیر ۱۲۶ از جزء از جلد ۲ ولب التواریخ ۳۸ . رجوع نیز به وریثه سلاطین سلجوقیه .

پهلوان شد در حدود سنه ۵۵۶ (۱۲۰: ۱۱) و از او دو اولاد آورد؛ قتلع اینانج [محمود] قاتل طغرل اخیر سلجوقی و امیر امیران عمر، و سپس پس از وفات جهان پهلوان زن برادر او یعنی برادر جهان پهلوان قزل ارسلان شد و پس از کشته شدن او زن طغرل اخیر سلجوقی شد ولی این طغرل قبل از اینکه این زن بر او شام بخورد او بر او چاشت خورد و او را خبه کرد . (هامش راحة الصدور ۳۱۶)

اینجو :

بزبان مغولی بمعنی املاک خاصه سلاطین مغول است ، و چون امیر محمود شاه (پدر شاه شیخ ابواسحق اینجو) مقتول در سنه ۷۳۶ در شیراز متصدی املاک خاصه سلاطین مغول بود بدین نحو شهرت یافت او و اولاد وی (هفت اقلیم ۱۴۰، f. 51، Or. 203) || «مواضع ولای اینجو» (وصاف ۳۶۴) ، باز «ولای اینجو» یا «دلای و اینجو» (ص ۳۴۰) ، ایضاً ص ۲۶۸ .

Initiale

یعنی حرف اول اسم، ت حرف اول «تنوخي» را که مباشر دارالضرب بوده است روی دراهم نقش میکرده اند (ادباء: ۳۰۸) .

ایوان کسری :

«روز دوشنبه ۲۷ جمادی الآخره [سنه ۷۰۹] وصول رایات همایون [اولجاپتو] بعد از بغداد و نزول بشهر مدارین و بتفرج و تماشا ، ایوان کسری [رفتن] و تفکر نمودن و اعتبار حال و ارزیجار از آمال گرفتن ، هولاکو خان بخاغ (۹) دولت خود بتفرج ایوان کسری مبادرت نمود سه پار طاق را زانوزد و بخواجه نصیر الدین طوسی رحمة الله میگوید بسیار نظرهای بزرگان و مردان خدای برین طاق بی جفت آمده یاشد بعده هزار سال زانو برای آن نظرها میزنم .» (عبدالله کاشانی ۱۴۱۹، f. 50 - b51^a - S.P. ۱۴۱۹، f. 50)

ایوانی :

از سرداران معروف گرج در جنگ با سلطان جلال الدین منکبر نی که در^a f. 101 از جهانگشای Sup. Pers. 209 مذکور است بعینه بهمین لفظ Ivanê در تاریخ ارمنستان تأییف کیرا کس Guiragos از اهل گنجه که از معاصرین مغول بوده و کتابی

در تاریخ ارمنستان نوشه که از سلطنت تیریدات ثانی در قرن چهارم مسیحی را شامل است تا سال ۱۸ ارمنی مطابق با سال ۱۲۱۰ - ۱۲۶۹ مسیحی و مسیواد. دولوریه آنرا تلخیص و بفرانسه ترجمه کرده است و نام ایوانی مذکور پسیار درین ترجمه مذکور است از جمله در باب جنگ با سلطان جلال الدین درص ۲۰۴ و در جنگ با مغول بر باست سوبدای بیهادر Sabada - Bahadour درص ۹۹ (علامت مخصوص ۱۴۸۲، ۱۱ - ۱۲، ۱۸۳۸، an.) .

|| (جميع النسخ) ، از رؤسائے گرج که بدست سلطان جلال الدین منکبرنی اسیر گشت ص ۲۲۸ = ۱۰۲ f. ، م - ص ۲۲۹ b ۱۰۱ - اضافه ۲۳۴ = ۱۰۴ f. (نمیدانم این همان ایوانی است یا کس دیگر زیرا که هر دواز رؤسائے گرج اند ولی ایوانی اول را در ۱۰۱ f. میگوید که بدست عساکر سلطان جلال الدین اسیر شد و دیگر استخلاصش را نگفته است، پس احتمال میرود که این غیر او باشد.)

ایوانیه، [قر] گمان - [:

ابن الائیر: در حوادث سنوات ۵۵۳، ۵۶۸، ۶۲۴، ۶۲۳، ۶۱۰، ۶۲۸ (ج ۱۱ ص ۱۰۷)

*

[ترجم الایوانی] - ۱۷۷ [ترجم الایرانی] ، ج ۱۲ ص ۱۳۹ [التر کمان الایوانی]، ۲۱۳
[التر کمان الایوانی] ۲۱۶، [اوج بالایوانی] ۲۳۳ [التر کمان الایوانی] .
راحة الصدور: ۳۴۶ (لشکر ایوه)، ۳۷۷ (ملک الایوه)، ۳۸۲ (لشکر ایوه)، ۳۹۲ (پسر ایوه).

زبدة التواریخ سید صدر الدین : ص ۱۷۷ (ترجم الایوانی ، اصل نسخه : ترجم الایوانی) .

الحوادث الجامدة: ۱۹۹ - ۲۰۰ (سلیمانشاه بن بترجم الایوانی) .

طبقات ناصری: ۴۲۳ (سلیمانشاه ایوانی ترکمان) : ۴۲۴ (کذلک) .
ابن ابی الحدید: ۳۷۰ (الطايفة المعروفة بالایوان) .

سیره جلال الدین منکبرنی للنسوی ۱۲۶ (الاتراك الایوانی) ، ۱۸۷ (شهاب

الدين سليمان شاه ملک الابویه ۲۱۰، (ملک الایوه شهاب الدين سليمانشاه) ۲۱۱، (ملکی الایوه والجبال).

تاریخ گزیده: ۵۵۲ (شهاب الدين [سلیمانشاه] ایوه).

نزهه القلوب: ۱۰۷ (سلیمانشاه ابوه).

رجوع شود نیز بوریقات «سلیمانشاه».

ابن الاثیر: ۱۲؛ ۲۱۳؛ نسوی ۱۲۶، ۱۸۷ (الابویه)، ۲۱۰ (ملک الایوه) ۲۱۱، (ملکی الایوه والجبال).

ایوب [آل -]:

ترجم آنها در ابن خلکان:

الملک المعظم عیسی ۴۳۲:۱، - الملک الظاهر غازی ۴۳۸:۱، - الملک العادل محمد ۱۵۸:۲، - الملک الكامل محمد ۱۶۰:۲ [شرح حال مختصر بسیاری از این خانواده را در ترجمه حال ملک کامل دارد]، - الملک الاشرف موسی ۲۸۴:۲ - - الملک الناصر صلاح الدین معروف، یوسف ۵۵۴:۲.

ایهام:

که معنی را تا درجه خنک و بی ربط میکند:

یار دلدار من ارقام بدمیسان شکند بیرد زود بسرداری خود پادشاهش

مشتری را بهای روی تو نیست من بدین مفلسی خریدارت
(سعدی ۲۵۵)

|| (خنک کننده معنی):

گفتم که نیا ویزم بامار سرزلفت

بیچاره فرومیاندم پیش ام بضحاکت
(سعدی ۲۵۰)

توضیحات و اضافات

و

توضیحات

پس از طبع جلد اول یادداشت‌های قزوینی آفای مجتبی سینوی، استاد گرامی دانشگاه طهران، سراسر کتاب را با دقت و علاقه خاص خواندند و بعضی نکته‌های مفید اصلاحی یا اضافی که درباره آن جلد بنظر ایشان رسیده بود لطف کردند و در پایان جلد دوم یادداشت‌های قزوینی بچاپ رسید. اینکه که چاپ دوم جلد اول با تمام میرسد واجب آمد که آن نکته‌ها بانتهای این جلد الحاق شود تا خوانندگان از چگونگی آن توضیحات و اضافات سودمند اطلاع حاصل کنند.

***

ص ۳ س ۵ : ظاهراً این حوقل کتاب اصطخری را از نو تحریر کرده است.

ص ۹ س ۲۰ : یعنی دخترعموی خود را گرفته بوده است.

ص ۱۱ س ۴۰ : ۶۲۳ غلط و ۶۸۴ درست است.

ص ۱۵ س آخر: جمله بر اثر سهو والقلم مرحوم قزوینی افتادگی دارد و باید اینطور باشد: «چه اگر ولادت کرد و چین را در ...»

ص ۱۸ س ۹ : در یادداشت مرحوم قزوینی «او س» آمده است و شاید «اولوس» درست باشد.

ص ۲۰ س ۲۴ : عبارت مرحوم قزوینی ناقص امت و با افزودن «مت بعد باشد» پس از «ساقط شده است» جمله کامل می‌شود.

ص ۲۳ س ۷ : بحث در باب اعراب عشرون و یکشنبه هم در شرح رضی بر کافیه، در ق ۹، آمده است و موضوع اینست که این کلمات جمع عشرون ثلات

- نیستند و حکم آنها غیر از حکم جمع مذکور سالم است .
- ص ۲۳ س ۷ : ماطران ، ظاهراً ماطرون است . بخشی در باب اعراب این کلمه در معجم البلدان ج ۴ ص ۳۹۵ آمده است .
- ص ۲۷ س ۱۴ : نام کتاب فرهاد میرزا هدایة السبیل است نه کفاية السبیل .
- ص ۳۵ س ۷ : سلطانی چاپ اقبال و قزوینی ص ۶۸ .
- ص ۳۵ س ۸ : اعیانی ، در اصل یادداشت مرحوم قزوینی همین طور است و شاید «اخیافی» باشد .
- ص ۳۶ س ۹ : «لوته» غلط است و صحیح آن باید لوئته باشد که در معجم الشعرای مرزبانی ص ۴۳۲ در احوال همین اخیطل آمد است .
- ص ۳۹ س ۱۳ : عین عبارت «مضمنه (؟)» است که چاپ شده با همان علامت استفهام و شاید «تصنیفه» باشد .
- ص ۴۹ س ۳ : در اصل «تونیان» است که چاپ شده ، ولی شاید نویسنان باشد .
- ص ۴۵ س ۳ تا ۶ : هیچ دلیل نمیشود ، بخصوص وقتی که گوینده مولوی باشد ، اما اتفاقاً سعدی هم عین این قافیه را دارد (و باز هم دلیل نمیشود) :
- کسان را درمداد و تشریف و اسب طبیعی است اخلاق نیکونه کسب
- ص ۵۵ س ۱۶ : کلمه‌ای که خوانده نشده «المرشد» است .
- ص ۵۸ س ۱۴ : نظیر رستم صولت و افندی پیزی .
- ص ۵۹ س ۱۷ : در خط قزوینی «برفروزد» است و شاید «برفورد» باشد .
- ص ۶۰ س ۷ : در حدیقه مسائی چاپ بمیشی ص ۲ «ناخن برای» است و «ناخن پیرای» در تفسیر قدیم کیمبریج (براون ص ۸۹ در JRAS) .
- ص ۷۱ س ۱۷ : باقی مطالب مربوط به اشتقاقات عامیانه در صفحه ۱۵۰ همین جلد اول چاپ شده است .
- ص ۷۱ س ۱۸ : در تکملة اصلاح ما تغلط فيه العامه از جوالیقی بخشی در این باب هست که صحیح آن استیام بسین است و اشتیام تلفظ عوام است (ص ۵۸) .
- ص ۷۳ س ۱۶ : عجب است ، خود من جلد فهارس آن را برای مرحوم قزوینی خریدم

و فرستادم و حالا هم همان جلد درجزه کتب مرحوم قزوینی در دانشکده ادبیات هست، و بهر حال در فهرست مزبور نامی از اشعاری شاعر فیست.

ص ۷۵ س ۳ : «بیرون از» هم هست: برون از رمق در حیاتش نیافت (سعدی).

ص ۷۶ س ۱۸ : خلاف آن: اعشی قیس، مجذون قیس.

ص ۷۷ س ۲۲ : اورانان: او زانیان در رسالت نصیر الدین طوسی.

ص ۸۴ س ۲۴ : بجای «مشتری» باید «بایع» باشد و سهواز خود مرحوم قزوینی است.

ص ۸۵ س ۲ : دو کلمه‌ای که در این سطر خوانده نشده است «دانستن او» است.

ص ۸۵ س ۸ : متحرک: هکذا فی الاصل و شاید بتحرک؟.

ص ۸۶ س ۱۷ : مسلمًا در قدیم بگاف فارسی بوده است مثل آگندن و پراگندن، ولی تلفظ امروزی فارسی در همه موارد (بغیر از فگانه) بگاف عربی است.

ص ۸۸ س ۷ : عبارت «به تصحیح کردہ‌اند» چنین خوانده شود: «به افضلکم علی تصحیح کردہ‌اند».

ص ۸۹ س ۵ : سعدی هم دارد، نوروزنامه دیده شود.

ص ۹۴ س ۵ : «ملکانکین [؟] و سپس امیر پری [؟]» شاید «بلگاتگین و سپس امیر پری در غزنیان سلطنت کردند» درست باشد.

ص ۹۴ س ۱۶ : درباره التتمش، ص ۱۵۵، ایلتمش، نیز دیده شود.

ص ۱۰۶ س ۱۴ : برای تتمه قرای الموت بص ۱۱۹ و ۱۲۰ ذیل اندجرود رجوع شود.

ص ۱۱۶ س ۲۳ : در اوائل جلد چهارم یتیمة الدهر هست.

ص ۱۲۰ س ۴ : نه در حدائق السحر است و نه در المعجم، در ترجمان البلاعه است.

ص ۱۲۳ س ۷ : امالی صدوق مجلس چهلم، معانی الاخبار باب ۵۶ ص ۶۸.

ص ۱۲۳ س ۱۶ : ولی در دیوان ابوالعتاهیه نیست و در الموضع هم فقط دو بیت آن هست. ظن مرحوم قزوینی این بوده است که حتماً باید ایيات منظمی از این الفاظ بیرون آید، در صورتی که لازم نیست و کافیست که وزن ضربه ناقوس از آن درست آید. شاید بعد از آن ایياتی ساخته و با ایعتاهیه نسبت داده باشند.

ص ۱۴۶ س ۲۰ : حکایت در ریبع الابر از مختری (ظاهر آم) منسوب به عهد منصور دوائیقی منقول است.

ص ۱۴۷ س ۳ : چون سال ۵۳۳ یزد گردی مساوی است با ۵۰۶ هجری پس آنوری تا این سال بی شک زنده بوده است.

ص ۱۴۸ س ۱۷ : این نسخه حالا در تصرف مستر چستریست است.

ص ۱۴۹ س ۴ : برداشت کلک و کاغذ و فرفرونوشت.

ص ۱۴۱ س ۹ : «ورنه هر گوشه صد چو عنصری ایست» صحیح است و در بیت قبل لفظ «کذا» زاید است.

ص ۱۴۲ س ۱۴ : کلمه‌ای که خوانده نشده است «فعالیت» است.

ص ۱۴۳ س ۱۴ : کلمه‌ای که جایش خالی است «هاراسوویتز» است.

ص ۱۴۷ س ۱۹ : ؟ او زانیان - که در رسالت نصیر الدین طوسی آمده است، همانست که در ص ۷۷ و ۱۴۰ هم آمده است (؟).

ص ۱۴۰ س ۹ : مینرسکی در حواشی رسالت نصیر الدین شود.

ص ۱۴۲ س ۴ : خود جناب آقا ای تقی زاده در باب این لفظ مقاله‌ای با انگلیسی در BSOS سال نهم ص ۶۰۳ و مابعد نوشته‌اند.

ص ۱۴۵ س ۸ تا ۱۰ : کلیة ترجمة فاکولته یا کلژ یا کالج است که جزوی از اونیورسیته باشد. دارالفنون در عهد امیر کبیر گرفته شد از ترکها و ترجمه Polithécnique بوده است.

ص ۱۴۶ س ۱۹ : المعجم در صنعت المام رجوع شود (چاپ مدرس رضوی ص ۳۴۵) - شش صیغه این فعل: داشتمی داشتی داشتیمی داشتیدی داشتندی، یاه آخر همان یاه استمراوی است و اگر در دوم شخص مفرد داشتی بخوانیم باید معتقد شویم که ماضی مطلق گاهی یک تاء زائد در آخر میگیرد!

ص ۱۴۷ س ۸ و ۱۷ و ۱۳۶ : کلمات کردتی و داشتی و امثال آن خلط صریع واضح است و منشأ این غلط جز اشتباه و بی اطلاعی مرحوم پروفیسور رینولد نیکلس نبوده

است. مرحوم قزوینی هم در حواشی المعجم متابعت از مرحوم نیکلسن کرده بوده‌اند. آن نیز اشتباه بوده است. آقای مدرس رضوی هم همان اشتباه را در چاپ جدید المعجم تکرار کرده‌اند و باید در چاپ بعدی حذف شود.

ص ۱۴۹ س ۱۹ : لعبدالله - پعدازین هم همین طور لعبدالله نام برده - شاید اسم ابوالقاسم کاشانی عبدالله بوده است (ص ۱۶۶ دیده شود).

ص ۱۵۰ س ۱۲ : مربوط است به اشتقاقات عامیانه که در صفحه ۷۱ آمده است.

ص ۱۵۱ س ۱۳ : سَرْزَن.

ص ۱۵۱ س ۱۴ : چَكَرْزَن.

ص ۱۵۱ س ۱۵ : خوذسک زن.

ص ۱۵۳ س ۹ : کلمه‌ای که جای آن خالی مانده است «یئیض»، است و نقص در خط مرحوم قزوینی است.

ص ۱۵۴ س ۱۱ : کلمه‌ای که خوانده نشده «پوربهای» است.

ص ۱۵۵ س ۲۴ : التتمش نیز دیده شود در ص ۹۴.

ص ۱۵۹ س ۲۵ : مقصود صفحه ۲۰۲ از کتاب زامبافر است که اسارت عبدالملک بن نوح را بدست ایلک خان در روز دهم ذی القعده ۳۸۹ گفته است.

فهرست ها

مطالب جلد اول «یادداشت‌های قزوینی» که اینک نشر می‌شود بترتیب حروف الفباًی مرتب است و بنحوی است که مراجعه کننده می‌تواند از مباحثی که در کتاب مورد بحث است باسانی اطلاع حاصل کند. اما در ضمن بعضی از مطالب کتاب مطالب دیگری هم بطور پراکنده و طرداللباب مورد بحث قرار گرفته است. پاین سبب و برای اینکه مراجعه باین مطالب، بنحو دقیق تر و آسان تری میسر باشد چند فهرست مختلف بر حسب موضوع برای این جلد تهیه گردید، و در تهیه فهرست‌ها رعایت این نکته شد که لغات و اسماء اعلام و نام کتابهایی جمع شود که مطلبی یا نکته‌ای که مستقیماً مربوط به آن لغات و اسماء اعلام و کتابها هست در متن کتاب آمده باشد.

نام کتابها

١٤٨	ایام العرب	١	الآجرمية
٨٩	تاریخ الہی	٣	آداب المتعلمين
٢٧	تاریخ طبری	١٦	ابطال الباطل
٨٦	جاودان نامہ	٢٢	اتبات الوصیة (ازمروزی)
١٢٥	رسالہ طالقان	٢٢	اتبات الوصیة (ازمسعودی)
١٦	سلوك الملوك	٢٣	اثنا عشر یہ
٨٨	شهریاران گمنام	٢٥	احسن الكبار
٨٦	عرض نامہ		احسن الكبار فی مناقب الائمة
٢٩	فرهنگ لغات ترکی و مغولی	٢٥	الاطهار
	لوامع الانوار فی معرفة الائمة	٢٦	احمد ا
٢٥	الاطهار	٢٧	اخبار الوزراء
١٠١	مقدمة قديم شاهنامه	٤١	اخوان الصفا
١٦	مهمان نامہ بخارا		اربعین
٣٦	نزهة المشتاق فی اختراق الآفاق	٦٠	اسرار التوحید فی مقامات شیخ
٨٦	نفس	٧٠	ابی سعید
١٠١	هزار افسان	٨٩	اشارات (ترجمة فارسی)
٤-٤	مباحث جغرافیائی	١٠٠	الاکر
٤	آذربایجان	١٠٩	الف ليلة وليلة
٤	آدرارات	١١٥	الامامة والسياسة
٨	آرمداد [دشت]	١٢٤	الامصار
١٢	آمل [الشط -]	١٢٤	انساب الاشراف
٢١	اترار	١٢٦	الانطا
٢٤	اترک [رود -]	١٣٥	انوار الملکوت فی شرح فص
٢٤	اجاور (موجاور)	١٣٦	الياقوت
	احسا (حسا)	١٤٦	الاوائل
			الاوراق صولی
			الاھلیۃ

۱۲۵	انگران	ادالیه (مانطاليه رجوع شود)
۱۲۷	اورال	اران
۱۳۹	اوسمجي	اردو با اينچ
۱۳۹	اوریشليم	اردهن [قلعه -]
۱۴۲	اوژنند	ارديش [رود -]
۱۴۴	اولوقا	ارذير [جوی -]
۱۴۶	اهواز	ارس [قصبة -]
۱۵۲	ایسى کول	ارسبار
۱۵۴	ایلال [قلعه -]	ارقون [رود -]
۱۶۶	ایوات کسری	ارمنیه صغری
۸۹	بکر	استندار
۲۱	شیرین [رود -]	اسفر نك
	صیرم (باسفیجانب رجوع شود)	اسفیجانب
۱۰۵	لال [قلعه -]	اسداش
۱۰۹	يزد	اشتقار
(فات)		اشکور
۸	آئینه سکندر	اصفهان
۲۱	آبريز	اکر
۱	آبله افرنك	الاتاق
۱	آتش ذنه	الاداغ
۱	آخواند	الاهمان
۰	آذردن	الان
۰	آذق (آذوقه)	البرز [کوه -]
۰	آس	النای
۶۱	آس	الق طاق
۶	آسب	المالیخ
۶	آستی	الموت
۶	آقا	النجق [قلعه -]
۶	آقاوایسی	الى قاپو
۲۸	آق سنقر	امامزاده جعفر یزد
۷	آقچه	امریکا
۱۱۱	آمن	اندیج رود
۷۸	آی تغش	اندرخ
		انطالیه

۶۱	اسطقس	۲۲	اتسر
۶۱	اسفرم	۲۲	انطیخ
۶۲	اسفند	۲۳	اثیر (= آتش)
۶۳	اسکندرانی (نوعی پارچه)	۲۶	احمد (بهمنی محمود)
۶۳	اسلیم (بجای اسلام)	۲۶	احمدا
۶۳	اسلیمی (نوعی خط)	۲۷	اختر
۷۱	اشتیام	۳۲	آخر با خر
۷۵	Resteuration	۳۵	اخیاف
۷۶	اصلاح	۳۶	ادب
۷۸	اطمه	۳۶	الادیبات
۸۰	اطلال	۴۰	ادیب و عالم
۸۲	اغراق	۴۰	اذواق و مواجه
۸۴	اغلمش	۴۱	ارد بز
۸۴	افراسیاب	۴۱	ارد تاق
۸۴	افرون مایه	۴۱	ارد شیر
۸۶	افغان	۴۲	ار غش
۸۶	افگاندن	۸۰	ار کاون
۸۷	افلیچ	۴۷	ار کون
۸۷	افیون	۴۷	ارک
۹۱	اقحوان	۴۹	از بک
۸۸	اقطاع	۵۲	از تاور
۸۸	اقليمیا	۵۳	assassinat
۸۹	اکدش	۶۱	اسامی مر کبه
۹۰	اکنچی	۵۳	اسانید
۹۱	الاغ	۵۳	اسب
۹۱	الاق	۵۴	اسپاط
۹۵	التمغا	۵۴	اسپیدهان
۹۶	التون	۵۴	اسپرغم
۷۸	التون تاش	۶۱	استار (به استیر در جو ع کنید)
۹۸	الجه	۵۴	الاستاریة
۱۱۶	امیر بحر	۵۵	استشراف
	امیرالبحر (به امیر بحر نگاه کنید)	۵۷	استلانت
۹۹	انن و کلودان	۵۸	استیر
۱۰۹	الیجه	۵۹	اسر
۱۱۱	ایمن		

۵۵	تاجر گوشت آدمی	۱۱۸	انبار
۷۸	تمر تاش	۱۱۸	انداخت (لازماً)
۱۴۰	جامع (Université=)	۱۲۳	اندهمان
۵۱	جزایر چی	۱۲۳	اندیشه
۶۱	چمسفرم	۱۲۳	انعدام
۶۰	جمع (معنی کتاب و تالیف)	۱۲۵	انگشت آرای
۶۱	جو از سپر م	۱۲۵	انوذج
۶۱	جو اس فرم	۱۳۶	اورا جه نویسان
۶۱	جو ان سپر م	۱۳۶	اوچ
۱۵۲	چشمیزک	۱۴۰	اورادت
۲۱	چنک	۱۴۳	اولاق
۱۳۰	حشر	۱۴۵	او نیورسیته
۶۰	خانه	۷۷	ای ابه
۶۲	خردل الا بیض	۷۸	ای تکین
۱۴۰	دار الفنون	۱۴۷	ای پچی
۱۱۸	دلہ	۱۴۸	ای پچکیان
۷۰	ذنده	۱۴۹	ای راخته
۶۲	سپند	۱۵۲	ای زه
۶۰	سرای	۱۵۲	ای شیک آفاسی باشی
۸۲	سلم (پسر فریدون)	۱۵۳	ایضاً
۷۸	ستقر	۷۸	ایل ارسلان
۷۱	سیمچی	۸۰	ایلاق
۷۱	سیر (به استیر در جو ع کنید)	۷۸	ایلد گز
۵۱	شاهنسفرم	۸۰	اینال
۶۱	شبی لاتر (جشن)	۱۶۶	اینچو
۱۱۸	ضیمران	۹۶	بادرس
۱۱۸	طرار	۱۸	بدرسنی که (= ان)
۱۱۸	عیار	۷۰	بر شته
۶۱	غیله		بر کات
۷۰	فرسته (= فرستاده)	۷۸	بلک ابه
۷۸	قتلخابه	۷۸	بلک تهدی
۷۸	قر استقر	۷۵	بیرون (= علاوه بر)
۷۸	سکن دغدی	۸۰	پاز گین
۵۵	ماء الilmam	۱۵۲	پا کیزه

ابوسعید اسماعیل بن عبدالقاهر بن عبد الرحمن بن محمدحسین اسماعیلی (به اهاروش رجوع شود)	۷۱
ابوسعید حسن بن منصور [اسماعیلی] ۶۶	۱۵۲
ابوسعید اسماعیلی ۶۹	۶۰
ابوالقاسم اسماعیل بن معدہ بن اسماعیل بن ابی بکر اسماعیلی ۶۸	۱۳۰
ابوسعید بکر بن ملک ۱۱۲	۷۸
ابوالعباس ایرانشهری ۱۵۰	۴
ابو عبدالله محمد بن یعقوب فارسی ۱۱۲	۷
ابوالحسن سعد بن محمد بن منصور اسماعیلی ۶۷	۷
ابومهر بن ابی سعد بن ابی بکر اسماعیلی ۶۷-۶۶	۷
ابو منصور بن یاقوت ۱۱۲	۱۰۹
ابو منصور محمد بن عبدالرزاق ۱۱۲	۱۶۷
ابو منصور محمد بن علی اسماعیلی جوینی ۶۸	۹
ابونصر محمد بن ابو بکر اسماعیلی ۶۸	۱۰
ابی هلال عسکری ۱۳۵	۱۷
اتاک ابو بکر بن سعد ۲۰، ۱۸	۲۵
اتلیغ ۲۲	۹۰
اجاش ۲۳	۳۴
احمد جلایر [سلطان-] ۲۶	۱۹۹
احمد بن حسن میمندی ۲۶	۱۸
احمد بن دمیع مرزوی ۲۲	۶۶
احمد بن سلطان اویس جلایر ۸۷	۶۷
احمد بن منصور بن قراتکین ۱۱۲	۱۱۲
احمد بن واضح ۲۶	۱۲۷
ادریسی ۳۶	۱۵۲
ادکوتیمور ۳۹	۸۱
ادهم ۴۰	
اربای کاون ۴۰	
اربغ بو کا ۵۲	

مدھوش
مشکیزه
ناخن پیرا
ناف هفتہ
یارق تفمش

نام اشخاص

آرش کمانگیر	۴
آقبوقا	۷
آقچه	۷
آق سلطان	۷
آق سنقر بن عبدالله قسیم الدوله	۱۹
آق ملک	۷
آل الیسع	۱۰۹
آل ایوب	۱۶۷
ابراهیم بن الادهم	۹
ابراهیم میرزا بن بهرام میرزا بن شاه اسماعیل صفوی	۹
ابراهیم بن سندی بن شاهک	۹
ابش خاتون	۱۰
ابقا	۱۷
ابن ابی اصیحه	۲۵
ابن اکفانی	۹۰
ابن سینا	۳۴
ابن قتبیه	۱۹۹
ابو احمد محمد غزنوی	۱۸
ابو بکر اسماعیلی	۶۶
ابو بکر احمد بن ابراهیم بن اسماعیل اسماعیلی	۶۷
ابو جعفر محمد بن علی بن حسین	۱۱۲
ابوالحسن عمرانی	۱۲۷
ابوحنیفه	۱۵۲
ابوریحان بیرونی	۸۱

۸۳	اغول غایمیش خاتون	۴۱	اربوز
۸۴	افراسیاب	۴۲	اردشیر
۸۸	اکبر پادشاه غازی	۴۲	ارذلاق سلطان
۹۲	الاقا نوین	۴۴	ارسلان (از سلجوقیان کرمان)
۹۲	الب خان	۴۳	ارسلان (از ملوک خانیه)
۹۲	الب درک	۴۴	ارسلان (از پادشاهان غزنوی)
۹۲	الباو خان	۴۴	ارسلان بالو
۹۳	البتکین	۴۵	ارسلان الجاذب
۹۴	النتمش (شمس الدین)	۴۵	ارسلان خان
۹۸	الخان	۴۶	ادکون
۹۸	الشایدی	۴۶	ارغون [امیر-]
۱۰۰	الغنوین	۴۶	ارغو
۱۰۲	القاس	۴۶	ارغاسون
۱۱۵	امیر امیران	۴۰	اروتین طنیوری
۱۱۶	امیر تیمور گور کان	۵۱	اروخان
۱۱۶	امیر گلطفوسی	۵۰	از بلک بلی
۸۵	امیر المؤمنین	۴۲	از بلک بای
۱۱۷	امین الضرب	۸۱	اذھری
۱۲۵	انکیانو	۲۴	اسحق موصلى
۱۳۵	انوشیروان	۶۴	اسماعیل اعرج
۱۳۵	اوستکین لوهانی	۶۴	اسماعیل جرجانی
۱۳۸	اورخان	۶۵	اسماعیلیه (خانواده)
۱۳۸	اور قینه خاتون	۵۸	استنکار ازین
۱۴۱	او زبلک خان بن مونکاتیمور	۸۱، ۶۳	اسکندر
۱۴۳	اولا گنجی	۷۲	اشرف بن تیمور تاش بن چوبان
۱۴۳	اولا گخان	۷۲	اشعب طماع
۱۴۴	اولجای خاتون	۷۳	اشعری (ابوالحسن)
۱۴۵	او هنای	۶۸	اطروش
۱۴۲	ایرج میرزا	۷۶	اعتمادالسلطنه (محمد حسن خان)
۱۴۶	ایلسقمش	۸۲	اغراق (به سیف الدین اغراق رجوع شود)
۱۵۸	ایلچی پهلوان	۸۲	اغل حاجب
۱۵۹	ایلک	۸۲	اخلمش
۱۶۰	ایلکانویان	۸۳	افو او محمد

١٣٣	صدرالدين محمد بن فخرالملك	١٦٤	ایناغ
	مظفر بن نظام الملك	١٦٤	ایشال جوق
	صدرالدين محمد بن ناصر الدين طاهر-	١٦٤	اینائج خاتون
١٣٣	بن فخرالملك مظفر بن نظام الملك	١٦٦	ایوانی
١٩	عز الدين	٨٥	ایوب
١٩	عز الدين مسعود	٦٦	بدیع الزمان هدانا
٢٥	علی بن حسن زواری	١٢٤	بلاذری
١٩	عماد الدين اسماعیل	١٦٧	ترکمان ایوانیه
١٩	عماد الدين ذنگی	٨٩	شودوسیوس
٧٨	غنجار	١١٥	جاخط
١٤١	فراء	٨٥	جمفر صادق (امام)
٧٨	فسانجس	١٤٨	جمال الدین ایمه
١٦	فضل الله بن روز بهان	٧٨	چیهان
١٦٤	قتلخ اینائج	١١٢	حمویہ بن علی
١٩	قطب الدين محمد	٨١	دستکانی
٧٤	قطب الدين محمد بن علی اشکوری	٨٥	دواتمدار کبیر (به الطبرسی رجوع شود)
	قطب الدين مودود	٨٥	ربع بن خیثم
١٣٤	قوام الدين حسن	٩٨	دبی نھوی
١٧٧	کاراستی		رضی الدین ابو مظفر ابراهیم بن
١٥١	کساتی	١٣٢	مسعود غزنوی
١٤٣	کماخی شاه		ذین الدین امیره بن شرف شاه حسینی
٧٨	ماما	٨٥	سعدی بن وقار
١٤٣	محمد خوارزمشاه	١٥١	سیبویہ
٧٨	محمد بن عبدوس جهشیاری	٨٠	سیف الدین اغران
٧٤	محمد حسن نایینی (حاجی)	١٩	سیف الدین غازی (متوفی ٥٤٤)
١٩	محمود (اذاقنقریان)	١٩	سیف الدین غازی (متوفی ١٨٦)
١٩	محمود (از فتنقریان)	١٩	شاهنشاه (اذاقنقریان)
١٩	معزالدين سنجرشاه		شاه عباس صفوی
١٩	معزالدين محمود	٨٥	شهاب الدین محمد
١٤٦	مفضل بن عمر	١٣٤	صاحب سنجار (به همادا دین ذنگی)
٢٨	منده		رجوع شود
١١٢	منصور بن باقر		صدرالدين محمد
١١٢	منصور بن قراتکین	١٣٤	

اھلاء کلمات

۱	آبکون (عابسکون)
۲۲	الائتاءشر والائتى عشر
۲۲	ائتاءشر يه [شیعة -]
۴۰	اذواق ومواجد
۱۲۵	اموذج

موسیقی و آداب و عادات

۵۵	استغفاره
	اسرار ایلیات
۱۳۶	او تو مو بیل در چین قدیم
۱۵۲	ایشیک آفاسی باشی
۸۵۱	مزوج در ایران قدیم
۵۱	شبی لانتر (جشن)

طلالات و مثال و حکم

۳۳	اخوان الصفا
۱۴۵، ۶۹	اساعیلیه
۷۴	اصحاب الاجماع
	اهل القلام (به اساماعیلیه رجوع شود)
۱۳۴	مذهب ابوحنیفه
	يهود (عدمه آنان)

نحویم و ریاضیات

۱۴۲، ۴۱	اختلاج اعضا
۶۱	اسطرلاب
	اوزقتوغ (به اختلاج اعضا رجوع شود)
۱۰۷	تاریخ الهی
۱۳۲	حکم خرابی عالم بوسیله انوری

دربارہ شاهزاد

۶	آغجی
۱۳۲	ابوالفرج رونی
۲۶	احمد بن واضح

۱۹	مودود
۱۹	ناصر الدین محمود
۱۳۱	نصیر الدین محمود بن ابی نوبه
۱۰	نور الدین او سلانشاه (متوفی ۶۰۷)
۱۹	نور الدین او سلانشاه (متوفی ۶۱۵)
۱۹	نور الدین محمود
۲۴۳	هرمزشاه (از خوارزمشاهیان)
۲۲	یاقوت
۱۱۵	یزدانیار ابو بکر حسین بن علی ارمومی

اصطلاحات و مثال و حکم

۲۱	الاتقیاء البردة والاقوی بالفجره
۱۴	احسن الشعرا کذبه
۲۶	احلى من وصال الحبيب
۵۸	اسدعلی و فی العروبة عامة
۷۷	اعجنبنی قلب
۷۷	اعجمی فالعب به ما شئت
۷۹	اعور بن عمیان
۸۸	افضا کم على
۹۲	الاماشهاء الله
۹۵	التقی طرفها
۱۰۷	الله بس وما سواه هوس
۱۱۲	امثال آفای دهخدا
۱۱۴	امیست کردیا و اصیحت عربیا
۱۱۳	ان الدنیا قد غرتنا ...
۱۶۳	الایناس قبل الایساس
۱۶۴	این است و جزاین نیست
۱۳۱	القلامة قد قدت من الظفر

لہجه‌های زبان فارسی

۳	لہجه قدیم درده هرزند
۳۲	«آخر باخر» در لہجه ترکی

ملوک ادبی

		۳۵	اخیطل اهوازی
		۵۳	ازرقی
۷۵	اصطلاحات قشنگ فارسی	۵۸	اسدی
۸۱	اغلاظ مشهوره	۷۳	اشعری
۸۴	افسانه‌ها	۷۸	اعشی قیس
۱۰۰	الفات آخر کلمات عربی	۸۶	افضل الدین کاشی
۱۴۱	اوزان غریب	۸۷	اقبال شرابی
۱۶۸	ایهام	۸	الفابdal
۷۳۱۱	شعری وزن و قافیه	۲۳۱، ۱۲۶	انوری
۱۱۱	کلیة قوافي اشعار	۶۶	سیف‌اسفر نگ
	هیاحتی از دهقون زبان	۱۰۱	قطران
		۱۲۶	معزی

مطلوب تاریخی

		۶۸	آل‌اوب
۵۶	استفهام	۱۸	اتا بکان آذر بايجان
۵۸	استعمال جامد به منزله صفت	۸۷، ۱۸	اتا بکان موصل
۷۰	اسم مفعول در افعال فارسی	۴۹	ارمنیه صغیری
۷۰	اسم مفعولهای منسیة الافعال	۵۴	اصبیدهان [جنگ-]
۷۶	اضافة اسم پسر با اسم پدر	۸۱	اغلاظ تاریخی
۷۶	اضافة اسم فرد با اسم قبیله	۸۵	افسانه‌های تاریخی
۷۶	اطلاق اسم پدر بر پسر		افق‌قریان (نگاه کنید به اتابکان موصل)
۹۰	حنف «ال» در طی عبارت فارسی		التون خانیان (سلسله Kin)
۱۹۲	«الف ولام»	۱۱۲	امرای سامانیان
۱۱۱	امالة الف		امیر خراسان (لقب ملوک سامانیه)
۱۱۱	«امپرسونل»	۱۱۶	اندرخ [جنگ-]
۱۱۳	امر حاضر از فعل مجھول	۱۲۰	ایلکاویان
۱۱۷	«دان» (علامت نبوت)	۱۶۰	تخریب بیت المقدس
۱۴۶	«ای» در آخر کلمه	۱۱	

نسخه بدلهای تاریخی جهانگشا

۷۳	اشکور	۷	آقبوقا
۷۷	اعجمیان	۷	آفچه
۷۹	اغاجی	۷	آق سلطان
۸۰	اغراق (سیف الدین)	۹	اباچی
۸۱	اغش وهادان	۱۷	ابقا
۸۲	اغل حاجب	۲۲	اتلسیخ
۸۲	اغلمش	۲۳	اجاش
۸۳	اغول غایپش خاتون	۴۲	اجاور
۸۹	اکر بکر	۳۹	اد کوتیمور
۹۱	الاتاق	۴۰	اربای کاون
۹۱	الاقماق	۴۱	اربوز
۹۲	الاق نوبن	۴۱	ارد تاق
۹۲	الان	۴۲	ارد دوبالیغ
۹۲	البارخان	۴۲	اردیش
۹۲	البخان	۴۲	ارزلاق سلطان
۹۲	البدرك	۴۳	ارذیر
۹۴	التای	۴۵	ارسلان خان
۹۵	التمعا	۴۶	ارغون
۹۷	التون خان	۴۶	ارغاسون
۹۸	الخان	۴۶	ارغو
۹۸	الش ایدی	۴۷	ارقون
۹۹	الخابف	۴۹	ارکون
۱۰۰	الخ طاق	۵۱	اروخان
۱۰۰	الخ نوئین	۵۲	اربغ بو کا
۱۶۷	اله نشین	۵۲	از بلک بای
۱۱۵	امیر امیران	۵۳	از ناور
۱۱۸	انجورودله	۶۳	اشتقار
۱۱۹	اندرج رود	۷۰	امناس

۱۴۸	ایله جمال الدین	۱۲۶	ان و کلوران
۱۴۸	ابچکیان	۱۳۵	او تکین تو تاق
۱۴۹	اپدی قوت	۱۳۷	اورانیان
۱۴۹	ای راخته	۱۳۸	اورخان
۱۵۳	ایفاق	۱۳۸	اورقنه خاتون
۱۵۴	ایلال	۱۴۰	اوران
۱۵۸	ایلچتای پهلوان	۱۳۸	او ز بک خات
۱۵۸	ایلچیکتای	۱۴۲	او ز جند
۱۵۹	ایلدز نوین	۱۴۳	اولا غبی
۱۶۱	ایلکانوین	۱۴۳	اولا غ خان
۱۶۱	ایلشکو	۱۴۴	اولوق
۱۶۲	ایمیل	۱۴۵	اونان و کلوران
۱۶۴	اینال جوق	۱۴۵	او هنای
			اویرات

ذیل در باره اسماعیلیه

در صفحه ۶۵-۶۶ همین جلد، یادداشت‌های مرحوم قزوینی راجع به خاندان اسماعیلی جرجان بطبع رسید و وعده داده شد که استخراجات از «تاریخ جرجان» جهت تعمیم فایده درج شود. اینکه آن نوائند:

- ۱ - ابراهیم بن اسماعیل بن العباس والد ابی بکر الاسماعیلی ۱۰۷، ۱۰۴.
- ۲ - ابو بکر احمد بن ابراهیم بن العباس الاسماعیلی ۶۹ (موارد دیگر).
- ۳ - ابو سعد اسماعیل بن احمد بن ابراهیم الاسماعیلی ص ۱۰۶ (موارد دیگر).
- ۴ - اسماعیل بن العباس جدا ابی بکر الاسماعیلی ۱۰۴ (موارد دیگر).
- ۵ - ابو العلاء السری بن اسماعیل بن احمد بن ابراهیم الاسماعیلی (ص ۱۸۵).
- ۶ - ابو سعید سعد بن احمد بن ابراهیم الاسماعیلی ص ۱۸۵.
- ۷ - ابو عبدالله ختن ابی بکر الاسماعیلی.
- ۸ - ابو عمر و عبد الرحمن بن محمد بن الحسن سبط ابی بکر الاسماعیلی ص ۲۲۰.
- ۹ - ابو الحسن عبد الواسع بن محمد بن الحسن سبط ابی بکر الاسماعیلی ص ۲۲۰.
- ۱۰ - ابو بشر الفضل بن عبید الله بن الحسن سبط ابی بکر الاسماعیلی ص ۲۹۲.
- ۱۱ - ابو الفضل مساعدة بن اسماعیل بن احمد الاسماعیلی ص ۴۲۱.
- ۱۲ - ابو الحسن مبشر بن اسماعیل بن احمد الاسماعیلی ۴۲۲.
- ۱۳ - ابو نصر ع محمد بن احمد بن ابراهیم بن اسماعیل الاسماعیلی ۴۰۹.
- ۱۴ - ابو المعلم المفضل بن اسماعیل بن احمد الاسماعیلی ۴۲۱.